

בראש-סומך
משרד עורכי דין

חן סומך, עו"ד
 איתן בראש, עו"ד
 טל סומך - מיכאלי, עו"ד
 נועה ברוק - אזגוי, עו"ד
 חן כהן - שלום, עו"ד
 אריאל שיין, עו"ד
 ארו דגן, עו"ד
 אביב סטרשנוב, עו"ד
 פזית לנגסנר - אלטר, עו"ד
 דרון שניא, עו"ד
 אלן אדיר, עו"ד
 אמיר כץ, עו"ד

מסלול התמחות: תואר ראשון במשפטים, מוסד הרבנות, תל אביב, 2019

07 מאי 2019

לכבוד

קהל לקוחותינו

שלום רב,

הנדון : הגבלות לאחר פרישה מרשות מקומית- השיקולים לקיצור תקופת צינון

1. עובד ציבור שבכוונתו להתקשר מיד עם פרישתו עם גוף עסקי או גוף ציבורי אחר בו הוא עוסק במסגרת תפקידו הציבורי, נדרש לכלכל את צעדיו מראש ולהתחשב בתקופת הצינון הקבועה בחוק.
2. **סעיף 4(א) לחוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969 (להלן: "החוק")** קובע כלי:

"מי שפרש משירות הציבור ובתפקידו בשירות הציבור היה מוסמך להחליט על פי שיקול דעתו על הענקת זכות לאחר, או להמליץ על הענקת זכות כאמור, או שהיה ממונה על עובד אחר בשירות הציבור המוסמך כאמור, לא יקבל זכות מאדם שנוזק במהלך עסקיו להחלטתו בתחום הסמכות האמורה".

3. הסעיף מתייחס למי שפרש משירות הציבור, ומתוקף תפקידו היה מוסמך להחליט או להמליץ על הענקת זכות לאחר וקובע, כי עובד הציבור לא יקבל זכות מאדם שנוזק במהלך עסקיו להחלטתו בתחום הסמכות האמורה.

4. מטרתה של הוראה זו היא למנוע מעובד ציבור בתקופת שירותו לנצל את מעמדו לקידום ענייניו האישיים, אצל הגורם שבענייניו הוא מחליט. להשגת תכלית זו, יש להקפיד על תקופת הצינון הקבועה בחוק ולהתיר חריגים רק באותם מקרים בהם תכלית זו אינה נפגעת.
5. על מהותו של חוק זה עמד פרופ' יצחק זמיר כד: ¹
- "הטעם שניסוד חוק זה הוא, בראש ובראשונה, שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי... , ובעיקר שמירה על אמון הציבור וכן הניהול התקין והיעיל של השירות".**
6. על מנת לתחום את תקופת הצינון ולאפשר גמישות במקרים חריגים, קובע סעיף 4(ג) מספר חריגים:
- א. ככלל, משך תקופת הצינון מוגבלת לשנה מיום פרישתו של העובד.
- ב. סעיף 4(א) לא יחול כאשר הוועדה אישרה שעברו שנתיים מגמר טיפולו של העובד בהחלטה או בהמלצה. כך, שעובד שלא עסק בענייניו של אחר, לפחות שנתיים לפני יום פרישתו, לא יידרש לתקופת צינון כלל.
- ג. קיימת אפשרות לקצר או לבטל לגמרי את תקופת הצינון וזאת על ידי קבלת אישור מהוועדה למתן היתרים ופטורים (להלן: "הוועדה").
7. בשנים האחרונות אנו עדים לנקיטת עמדה מחמירה בהחלטותיה של הוועדה למתן היתרים לפי חוק שירות הציבור, בכל הנוגע לבקשות היתר לקיצור תקופת הצינון לפי סעיף 4(ג)(3) לחוק. זאת באמצעות שורה ארוכה של החלטות² שקבעו הלכה למעשה, שכאשר ישנו חשש לפגיעה בטוהר המידות ואמון הציבור, יידרש המבקש לשהות **בתקופת צינון משמעותית**, השואפת לנקודת המוצא לחישוב תקופת הצינון והיא בת 12 חודשים.
8. ביום 21.2.19 הוגשה עמדה של היועץ המשפטי לממשלה בנוגע לבקשה למתן היתר לקיצור תקופת הצינון.³ בעמדתו הוא מחדד את הנחייתו משנת 2015 שכותרתה "גיבוש עמדת המדינה לגבי תקופת הצינון הראויה לפורשים משירות הציבור",⁴ ההנחיה מפרטת שיקולים לקיצור תקופת הצינון במצבים מסוימים.
9. בפרק ג' להנחיית היועץ המשפטי לממשלה פורטו השיקולים שעל הוועדה לשקול בטרם תאשר את קיצורה של תקופת הצינון האמורה בסעיף 4(ג)(1) לחוק, וכפי שיפורט להלן בהרחבה.

השיקולים לקבלת היתר לקבלת זכות בתקופת ההגבלה – קיצור תקופת הצינון

10. תפקיד המבקש בשירות הציבורי ובכירותו - תקופת הצינון הראויה, מושפעת מתפקידו ובכירותו של עובד הרשות. ככל שהתפקיד אותו ביצע העובד בשירות הציבורי הינו בעל השפעה רחבת היקף ובעלת עוצמה, כך החשש ממראית העין ופגיעה בטוהר המידות גובר. במקרה מעין זה, יתקשה המבקש לקבל קיצור בתקופת הצינון הקבועה בחוק.

¹ יצחק זמיר, **הסמכות המנהלית**, כרך א' [מהדורה שניה] עמ' 665.

² להרחבה ראה: ו"ע (מינהליים י-ם) 53381-11-18 אבי בן חמו נ' עיריית נתניה (פורסם בנבו, 27.03.2019), ו"ע (מחוזי י-ם) 11811-07-17 ארז פודמסקי-שקד נ' עיריית בת ים (פורסם בנבו, 31.10.2017), ו"ע (מחוזי י-ם) 11811-07-17 ארז פודמסקי-שקד נ' עיריית בת ים (פורסם בנבו, 31.10.2017).

³ ע"ין בעמדת היועץ המשפטי בו"ע (מינהליים י-ם) 53381-11-18 אבי בן חמו נ' עיריית נתניה (פורסם בנבו, 27.03.2019) - מצ"ב.

⁴ מספר הנחיה 1.1711

11. היקף הסמכות בשירות הציבור - מלשון החוק עולה כי הוא חל על מקרים בהם המבקש עשוי להיות בעל 'סמכות החלטה' ו/או בעל 'סמכות המלצה'. ככל שסמכותו של המבקש הייתה להחליט על הענקת הזכות באופן עצמאי וללא היוועצות בגורם נוסף, כך יקשה עליו לקבל קיצור מתקופת הצינון הקבועה בחוק. מנגד, ככל שבתהליך הענקת הזכות נדרש המבקש להיוועץ בגורם נוסף או שסמכותו הייתה אך ורק לייעץ למקבל ההחלטה אודות הענקת הזכות, ישנו צמצום בחשש לפגיעה בטוהר המידות, וסיכויי קבלת היתר לקיצור תקופת הצינון יעלו. יובהר, כי לשון סעיף 4(א) ותכליתו מכוונים לא רק להחלטות שהתקבלו בפועל, אלא גם **לפוטנציאל החלטות** שהיה לעובד הציבור.⁵

12. נסיבות הפרישה משירות הציבור - כאשר נסיבות הפרישה היו ידועות מראש, או שהעובד היה זה שביקש לסיים את תפקידו, החשש לפגיעה בטוהר המידות יגבר ומשכך יפחת הסיכוי לקבלת היתר לקיצור תקופת הצינון הקבועה בחוק. מנגד, כאשר סיום שירותו של העובד נעשה באופן מפתיע, בנסיבות חריגות או עקב פיטורים, הרי שבנסיבות אלו החשש לפגיעה בטוהר המידות ובאמון הציבור מצטמצם ויתכן כי ייתן היתר לקיצור תקופת הצינון.⁶ ייתכן גם מקרה בו נסיבות הפרישה היו ידועות מראש, אך ניתן להוכיח שהצעת העבודה התקבלה לאחר פרישתו של העובד ועובדה זו יש בה כדי להשפיע על תקופת הצינון.⁷

13. היקף הזכות - מבחן נוסף הוא, היקף הזכות שניתנה בפועל, האם מדובר בזכות שגרתית או יוצאת דופן והאם היא תואמת את המדיניות הנהוגה. ככל שהיקף הזכות גדולה והיא איננה זכות שגרתית כך יקשה על המבקש לקבל קיצור בתקופת הצינון, זאת מכיוון שניכר כי השפעתו של המבקש על הענקת הזכות הינה משמעותית ומשכך גובר החשש לפגיעה בטוהר המידות.

14. הממשק בין המבקש לזכות ולגוף היעד - הוועדה תבחן את משקל הקשר בין המבקש לגוף היעד ואת אינטנסיביות הקשר ביניהם. כאשר נפח משמעותי במילוי תפקידו של המבקש היה בענייני הזכות שניתנה ובאינטנסיביות, כך יוקפד על תקופת צינון משמעותית. יחד עם זאת, ישנו משקל משמעותי במהות היחסים בין המבקש לגוף שאליו הוא מתכוון לעבור. במצבים מסוימים בהם המבקש מתוקף תפקידו מפקח על הגוף מקבל הזכות, יתווסף שיקול זה להקפדה על תקופת הצינון הנקובה בחוק.

15. מיהות הגוף אליו מבקש העובד לעבור - ישנו משקל רב למיהותו של הגוף אליו מבקש העובד הפורש לעבור. כאשר מדובר בגוף ציבורי, אשר היה מצוי תחת אחריותו של עובד הציבור, כיוון שמדובר בגוף ציבורי החשש לפגיעה בטוהר המידות נמוך, ולכן יהיה מקום להקל ולקצר או לבטל את תקופת הצינון האמורה בחוק.⁸ זאת בשונה ממצב בו מדובר על גוף עסקי אליו מבקש העובד לעבור לאחר פרישתו, שמהותה של תקופת הצינון מאוד רלוונטית לעניינו.

16. מועד סיום טיפולו של הפורש בזכות - ככלל, ככל שהמועד בו טיפל המבקש בהחלטה או בהמלצה למתן הזכות רחוק, כך החשש לפגיעה בטוהר המידות מצטמצם, מה שיהווה שיקול לקיצור תקופת הצינון. ולהפך, ככל שהמועד האמור קרוב יותר, כך יקטן הסיכוי למתן היתר לקיצור תקופת הצינון הקבועה בחוק.

⁵ ו"ע (מחוזי ירושלים) 319/08 עו"ד ימימה מזוז נ' נציבות שירות המדינה (פורסם בנבו, 23.06.2008)

⁶ ו"ע (מינהליים י-ם) 5519-05-10 איתן אברהם חי עם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.06.2010)

⁷ ו"ע (מחוזי ירושלים) 1063/06 ענת קליין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.12.2006)

⁸ ו"ע (מינהליים י-ם) 5457-06-12 אילן סופר נ' מדינת ישראל נציבות שירות המדינה (פורסם בנבו, 24.06.2012)

המועד הקובע לתחילת תקופת הצינון

17. **סעיף 4(ג1) לחוק קובע**, כי תקופת הצינון לא תחול במקרה בו **"עברה שנה מיום פרישתו של העובד"**. מפסיקות רבות של הוועדה עולה, כי הפרשנות למושג "פרישה" בלשון החוק, הינה מועד סיום תפקידו של המבקש ולא מועד פרישתו בפועל מהשירות הציבורי. במצבים מסוימים, עובד עשוי להפסיק את הטיפול בגוף אליו הוא מבקש לעבור בטרם יפרוש מהשירות הציבורי, כך שלמעשה העובד עדיין לא פרש מהשירות הציבורי אך הוא איננו מוסמך להחליט או להמליץ על זכות בעניינו של הגוף אליו הוא מבקש לעבור.
18. במקרה כזה, תקופת הצינון תימנה החל מהיום בו נעשה **נתק ברור** בין המבקש לבין הגוף עליו היה מוסמך להחליט מתוקף תפקידו ולא ממועד הפרישה הפורמאלי. יובהר כי הצינון הפנימי, מחויב שייעשה באופן פורמלי ועל דעת הממונים על העובד ובהתאם להוראות התקשי"ר, ולא כהחלטה אישית של העובד כעושה דין לעצמו.

לסיכום

19. עובד רשות מקומית, אשר בכוונתו מיד עם פרישתו, לעבור לגוף עסקי או ציבורי שבו עסק כחלק מתפקידו ברשות, נדרש לתקופת צינון בטרם יתחיל את עבודתו בגוף אליו הוא עתיד לעבור.
20. על מנת לקצר את תקופת הצינון, על העובד להגיש בקשה לוועדה למתן היתרים, אשר תשקול את בקשתו בהתאם לשיקולים רחבים ובהם נסיבות הפרישה, מיהות הגוף מקבל הזכות, היקפה וטיבה של הזכות, מעמדו, תפקידו ובכירותו של המבקש ועוד. זאת במטרה לשמור על אמון הציבור במערכת הציבורית, ובטוהר המידות של משרתי הציבור.
21. עמדתו המחמירה של היועץ המשפטי לממשלה, המתבססת על הנחיותיו בעניין תקופת הצינון הראויה, מתיישבת עם הקו שהובילה הוועדה למתן היתרים לאחרונה, בעניין עובדים הפורשים מתפקידים בכירים, במסגרתן נקבעו **תקופות צינון משמעותיות**.
22. לאור האמור, אנו ממליצים לעובדים שבכוונתם לעבוד עם פרישתם בגוף עסקי או ציבורי, אשר היה קשור בקשר מסוים, ככל שיהיה, לתפקידם בשירות הציבורי, להתחשב בהגבלות האמורות לעיל ולתכנן מראש ובשום שכל את פרישתם מהרשות המקומית ויפה שעה אחת קודם.
23. יובהר כי פנייה זו איננה בבחינת חוות דעת מקצועית פרטנית, כי אם בגדר מסירת אגרת מידע בלבד.
24. נשמח לעמוד לרשותכם לצורך הבהרות/השלמות נוספות.

בברכה,

בראש סומך, חברת עורכי דין

לפני הוועדה למתן היתרים לפי חוק שירות הציבור

אבי בן חמו, ת"ז 024947251

המבקש:

החלטה	24/02/2019
תיק	53381-11-18
ש' אריה רומנוב	
1. המבקש מוזמן למסור את התייחסותו לעמדת היועץ המשפטי לממשלה.	
2. המזכירות תשלח לצדדים העתק מהחלטה זו.	

על ידי ב"כ עו"ד חן סומך ו/או ארו דגן
ממשרד בראש-סומך, עורכי דין
ממגדל אלון 2, רחוב יגאל אלון 94, תל אביב
טלפון: 03-6938266; פקס: 03-6938268

- נגד -

עיריית נתניה

המשיבה:

על ידי ב"כ עו"ד ניילי ארו סורוקר
מרחוב הצורן 6, נתניה
מען למכתבים: הצורן 8 נתניה 42506
טלפון: 09-8603308; פקס: 09-8654506

היועץ המשפטי לממשלה

צד מצטרף:

על ידי ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מרחוב מח"ל 7, מעלות דפנה, ת"ד 49333, ירושלים
טלפון: 073-3928039; פקס: 02-6468053

עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה ביחס לבקשה שבנדון

היועץ המשפטי לממשלה מתכבד להגיש את עמדתו ביחס לבקשה שבנדון, בהתאם להחלטת הוועדה למתן היתרים על פי חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969 (להלן: "הוועדה" ו"החוק") מיום 25.12.2018, ובהתאם לסעיף 17 לתקנות שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה) (סדרי דין בועדה), התשל"א-1971 (להלן: "התקנות").

עמדת היועץ המשפטי לממשלה, כפי שתפורט להלן, היא כי יש לקבוע כי המבקש ישהה בתקופת צינון ארוכה יותר באופן משמעותי מזו המבוקשת, אשר תעמוד על בין תשעה ל-12 חודשי צינון. זאת בכפוף לכך, שהוועדה תשתכנע כי קיים נימוק או צידוק משמעותי, אשר יש בו כדי לקצר את תקופת הצינון הקבועה בחוק כאמור, ובאופן המתיישב עם החלטות אחרות של הוועדה בעניין מי שפרשו מתפקידים בכירים ברשויות מקומיות, כפי שיובא בהמשך.

יצוין, כי על פי החלטת הוועדה התבקשה גם "עמדת היועץ המשפטי לממשלה בשאלה רחבה יותר שהתעוררה גם בבקשות דומות והיא, זהות הגורם המשיב מקום שמדובר בבקשות המוגשות על ידי עובדי רשויות מקומיות". לשם הגשת עמדה זו נדרשות התייעצויות עם גורמים נוספים, ולכן עמדה זו תוגש בהמשך.

1. עניינה של הבקשה הוא מתן היתר לפי סעיף 4(ג)(3) לחוק שירות הציבור. על פי האמור בבקשה למתן היתר שהוגשה, המבקש כיהן כמנכ"ל עיריית נתניה מיום 29.3.2015 וצפוי לפרוש מתפקידו ביום 31.1.2019. המבקש מעוניין להתחיל את עבודתו בחברת מילגם שירותים לעיר (להלן: "חברת מילגם") ביום 1.2.2019. בבקשה צוין, כי המבקש מצוי בתקופת

"צינון פנימי" ונמנע מלעסוק בענייני חברת מילגם החל מיום 1.11.2018. כלומר, ועדת ההיתרים התבקשה לאשר, כי המבקש יחל עבודתו בחברת מילגם לאחר תקופה של שלושה חודשי צינון פנימי בלבד, וללא כל תקופת צינון בפועל.

2. מהעובדות המפורטות בבקשה עולה, כי לעיריית נתניה התקשרויות שונות עם חברת מילגם, שהינה חברה עסקית ולא גוף ציבורי, ועם חברת הבת שלה, חלקן בהיקף כספי משמעותי, וכי העירייה, ואף המבקש בעצמו, עסקו בענייני החברה עד לתקופה האחרונה.

3. סעיף 4(א) לחוק קובע, כי "מי שפרש משירות הציבור ובתפקידו בשירות הציבור היה מוסמך להחליט על פי שיקול דעתו על הענקת זכות לאחר, או להמליץ על הענקת זכות כאמור, או שהיה ממונה על עובד אחר בשירות הציבור המוסמך כאמור, לא יקבל זכות מאדם שנוקק במהלך עסקיו להחלטתו בתחום הסמכות האמורה". ברי, כי המבקש בעניינינו נכנס בגדר סעיף זה.

4. סעיף 4(ג) לחוק מונה את החריגים להוראת סעיף 4(א). בסעיף 4(ג)(1) נקבע, כי סעיף 4(א) לא יחול אם עברה שנה מיום פרישתו של העובד, ובסעיף קטן (2) נקבע שלא תהיה תחולה לסעיף אם הוועדה אישרה שעברו שנתיים מיום גמר טיפולו של העובד בהחלטה או בהמלצה.

5. אם כן, סעיף 4(ג) לחוק קובע "תקופת צינון". בעניינינו, המבקש לא עומד בתקופת הצינון שנקבעה, ומשכך פנה לפי סעיף 4(ג)(3), שמאפשר קבלת היתר גם אם לא חלפה תקופת הצינון, מהוועדה.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה

6. הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.1711 שכותרתה "גיבוש עמדת המדינה לגבי תקופת הצינון הראויה לפורשים משירות הציבור" (להלן: "הנחיית היועץ"), מתווה את העקרונות שיש לבחון בגיבוש עמדת המדינה לגבי בקשות לקיצור תקופת הצינון. היועץ המשפטי לממשלה יציין, כי אמנם עסקינן ברשות מקומית, אך לגישתו, על פני הדברים אין בהקשר זה הצדקה, הנובעת מהמאפיינים הייחודיים של גופי השלטון המקומי והשוני בינם לבין גופי השלטון המרכזי, שהעקרונות בהנחיית היועץ לא יחולו גם על השלטון המקומי. ראו בהקשר זה גם החלטות קודמות של הוועדה בהן הושוו התפקידים בשלטון המקומי לאלו המפורטים בהנחיית היועץ, או בהן נעזרה הוועדה בהחלטתה בשיקולים המפורטים במסגרת הנחיית היועץ.¹ אשר-על-כן, לעמדת היועץ המשפטי לממשלה נכון, כי גם במקרה זה הוועדה תבחן בקשות המתייחסות לפורשים מרשויות ציבוריות אחרות, לרבות רשויות מקומיות, על בסיס העקרונות המפורטים בהנחיית היועץ.

העתק הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 1.1711 "גיבוש עמדת המדינה לגבי תקופת הצינון הראויה לפורשים משירות הציבור" מצ"ב.

7. על פי הנחיית היועץ, נקודת המוצא לחישוב תקופת הצינון הראויה היא בכירותו של המבקש, על פי המדרג שנקבע במסגרתה. המבקש בעניינינו כיהן כמנכ"ל העירייה, ולפיכך, לנוכח בכירותו, נקודת המוצא לחישוב תקופת הצינון שלו צריכה להיות 12 חודשים. זאת, בכפוף

¹ ראו למשל, ו"ע 70251-11-18 פיגלאנסקי נ' עיריית באר שבע (פורסם בנבו, 3.1.2019); ו"ע 33935-09-16 בהן נ' עיריית ראשון לציון (פורסם בנבו, 17.1.2018); ו"ע 45602-09-16 ירון נ' עיריית אשקלון (פורסם בנבו, 15.1.2017).

לבחינת הנסיבות הפרטניות ולהיקף וטיב הממשקים שהיו לעירייה עם הגוף שאליו הוא מבקש לעבור.

8. נוסף על בכירותו של המבקש, השיקולים המפורטים בהנחיית היועץ המעידים על צורך בנקיטת עמדה מתמירה ביחס לשמירה על תקופת הצינון, הם השיקולים הבאים: ההיקף הרחב של סמכויות המבקש ברשות, ובפרט היותו גורם המאשר מכרזים על פי דין; היקפן של הזכויות שהעניק המבקש בתפקידו או שהיה רשאי להעניק (שלושת המכרזים בהם זכתה חברת מילגם וחברת הבת שלה); סוג הממשק עם הרשות המקומית בגוף אליו הוא מבקש לעבור והעובדה שלאותו גוף פעילות רבה מול הרשויות המקומיות ועיריית נתניה בפרט; מועד סיום טיפולו בזכויות, הקרוב מאוד למועד פרישתו; מיהות הגוף אליו הוא מבקש לעבור, המהווה גוף עסקי; העדר צינון בפועל והסתפקות בצינון פנימי בלבד, וכתוצאה מכך חשש לפגיעה באמון הציבור.

9. נוכח האמור לעיל, עמדת היועץ המשפטי לממשלה היא, כי יש מקום לקבוע כי על המבקש לשהות בתקופת צינון ארוכה יותר באופן משמעותי מזו המבוקשת, בהתאם לעקרונות המותווים בהנחיית היועץ, ולכל הפחות במשך תשעה חודשים. זאת, בכפוף לכך שהוועדה תשתכנע כי קיים נימוק או צידוק משמעותי, שיש בו כדי לקצר את תקופת הצינון הקבועה בחוק כאמור. יובהר, כי לעמדת היועץ המשפטי לממשלה ניתן למנות את תקופת הצינון החל מהיום בו המבקש סיים לעסוק בענייניה של חברת מילגם, קרי החל מיום 1.11.2018.

10. עמדה זו של היועץ המשפטי לממשלה מתיישבת עם החלטות קודמות של הוועדה בעניין מי שפרשו בתפקידים בכירים מרשות מקומית, במסגרתן נקבעו תקופות צינון משמעותיות, ובהן: ו"ע 14-10-15624 קימלדורף נ' עיריית חדרה (פורסם בנבו, 4.11.2014); ו"ע 11811-07-17 פודמסקי-שקד נ' עיריית בת ים (פורסם בנבו, 31.10.2017); ו"ע 18-11-70251 פיגלאנסקי נ' עיריית באר שבע (פורסם בנבו, 13.1.2019); ו"ע 16-09-45602 ירון נ' עיריית אשקלון (פורסם בנבו, 15.1.2017); ו"ע 16-09-33935 כהן נ' עיריית ראשון לציון (פורסם בנבו, 17.1.2017).

היום, ט"ז באדר א תשע"ט

21 בפברואר 2019

תמ"ד
תמר זילברפלד, עו"ד

פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

